

Ifølge forordningen skal værtshuset ligge på et bekvemt sted, have mindst 4 værelser med gode rene senge, fornødne ildsteder, tætte og velforvarede vinduer og døre, stald til 6 par heste, således at de rejsende kan logere som hos en af de bedste indvånere i byen. Der skal være ophængt skilt med byens våben og påskrift at det er et offentlig værtshus. Når der kommer flere fremmede end værtshuset kan rumme, skal værten skaffe dem hus og staldrum hos andre gode mænd i byen. Magistraten skal to gange årlig fastsætte takster, som med byens segl skal hænge i gæstestuen. Når den rejsende klager over noget i herberget til magistraten, skal den straks sende »en stadstjener eller andet skikkeligt bud« til herberget og hjælpe den fremmede til rette.

Til gengæld nyder værten følgende privilegier:

1. Eneret til at logere rejsende mod betaling.
2. Ret til at bage det rugbrød, som bliver spist der.
3. Ret til at brygge øl og brændevin også til salg ud af huset.
4. Ret til at sælge fransk vin ud af huset.
5. Fritagelse for alle byens hverv.
6. Enkerne må fortsætte efter værtens død.

Som rosinen i pølseenden følgende bestemmelse: »Skulle nogen ej straks betale, da må værten ved byfogeden lade ham arrestere indtil fordringen skadesløst er betalt«. En udsøgt betjening med franske vine, varme værelser m.m. kunne således ende med vand og brød på byens dertil indrettede »herberg«.